

ve věcech nekalé soutěže.» (Společně s Mezinárodním sdružením pro ochranu živnostenského vlastnictví — odborem československým v Praze.)

12. května 1932: Dr. František Čáda, profesor Masarykovy university v Brně, na téma: »Právní historie a platné právo.«

19. května 1932: MUDr. Zdeněk Mysliveček, profesor university Karlovy a přednosta psychiatrické kliniky v Praze: »O právním hodnocení traumatické neurosy.«

2. června 1932: Doc. Dr. Václav Joachim, odborový přednosta min. vnitra v. v.: »O vázaných listinách.«

Přednášky konají se o 18. hodině v budově právnické fakulty v Praze I., u Čechova mostu. — Vstup volný.

První sjezd právníků států slovanských v Bratislavě 1933. Předsednictvo přípravného výboru svolává na den 17. dubna t. r. do Bratislavy členy na společnou poradu, ke které pozvalo také delegáty právnických ústavů, úřadů, korporací a spolků. Dosud přihlášily 53 korporace své delegáty. Na této poradě bude ustaven pořadatelský výbor a bude rozhodnuto o počtu vědeckých odborů, vybrány budou vědecké otázky, určení budou pro ně zpravodajové, schválen jednací řád i pořad, určen sjezdový příspěvek a projednány budou jiné důležité otázky sjezdové. Město Bratislava chystá se k důstojnému a okázalému společenskému přijetí hostů ze zahraničí. Spolky, které pěstují osvětovou a společenskou vzájemnost s občany států slovanských, uspořádají při té příležitosti v slavnostních síních Redouty »Večer slovanské vzájemnosti« s bohatým a vybraným programem uměleckým, hudebním a zpr. ním. Protektorát tohoto večera převzali pánové: zemský prezident Dr. Jos. Országh a starosta města Bratislavy, Dr. Vlad. Krno. Účinkuje slovenská filharmonie a umělci ze všech slovanských států. Program bude vysílán rozhlasem. Ministerstvo železnic RČS. povolilo zahraničním účastníkům 33% slevu jízdného v použitém vlaku a třídě z pohraniční stanice do Bratislavy a zpět.

Soudní zapisovatelé. Zaznamenali jsme stesky, že soudy nedbají předpisů o senátním jednání a že hlavní přeličení bývá zčásti konáno před soudem neúplně obsazeným. Stejným nešvarem jest jednání bez zapisovatele proti zákonnému předpisu, i když zákon tuto vadu vždy nestihá výtkou zmatečnosti. Vždyť zákon z dobrých důvodů nařizuje, aby byl zapisovatel přihrán. Jeho funkce je jednak ověřovací, kontrolní, jednak má soudce zbaviti přítěže písařské práce, spojené se sepisováním protokolu. Píše-li si soudce protokol sám, nemůže věnovati plnou pozornost procesnímu úkonu právě prováděnému, snadno něco přehlédne, jsa zabaven prací rázu spíše manuálního. Proto dlužno tento postup v zájmu úrovně soudnictví co nejrozhodněji odsouditi, i když k němu vede dobrá snaha soudců uvolniti pro jiné práce personál určený k zapisování. Ještě povážlivější je případ, jestliže soudcovský čekatel, určený k funkci zapisovatele, provádí soudcovské úkony, při čemž předepsaný soud-